

Posłuchaj

()

Copyright Mavientura Projects e.K>

Copyright Mavientura Projects e.K> Kazania do Ewangelii Mszy Trydenckiej – Niedziele 2 – Niedziela po Bożym Narodzeniu | 2

Ewangelię na Niedzielę po Bożym

Narodzeniu.

Łk 2, 33-40 Onego czasu: Józef i Maryja, Matka Jezusowa, dziwili się temu, co o Nim mówiono. I błogosławił im Symeon i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A duszę Twoją własną przeniknie miecz, by wyszły na jaw zamysły serc wielu». I była Anna, prorokini, córka Fanuela, z pokolenia Aser. Ta była już podeszła w latach, a z mężem swym żyła lat siedem od panieństwa swego. I będąc wdową do lat osiemdziesięciu czterech, nie opuszczała świątyni, służąc Bogu dniem i nocą w postach i modlitwach. Ona to, nadszedłszy tejże godziny, wielbiła Pana i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali odkupienia Izraela. A gdy wykonali wszystko według Zakonu Pańskiego, wrócili do Galilei, do Nazaretu, miasta swego. A Dziecię rosło i umacniało się pełne mądrości, i łaska Boża była w Nim.

Homilia księdza Jakub Wujka TJ

Strzeżmyż się tedy i my, bracia najmilejsi, abyśmy się temu znakowi jakim obyczajem nie sprzeciwiali, aby nam także Pan Chrystus nie był na upadek dla złości i niewdzięczności naszej. Albowiem on stał się nam znakiem życia pobożnego. Narodzenie jego jestci nam znakiem pokory i ubóstwa, a wzgardy wszech dostatków i rozkoszy świeckich. To wam, prawi, na znak: Najdziecie dzieciątko w żłobie, w pieluchy uwinione. Męka jego jest nam znakiem posłuszeństwa, cichości i cierpliwości.

Ale się tym znakom sprzeciwiają pyszni, chciwi, łakomi, rozkoszujący, gniewliwi, nieposłuszni, niecierpliwi na swój upadek i na zatracenie wieczne. Jest Pan Chrystus znakiem miłosierdzia i odpuszczenia grzechów, którego Pan Bóg ustawił za pośrednika jako onę tęczę po potopie albo jako Mojżesz na puszczy węża miedzianego. Lecz się temu znakowi sprzeciwiają, którzy boskiego miłosierdzia ku większemu, a bezpieczniejszemu grzeszeniu używają.

A nie tylko Pan Chrystus, ale i mało nie wszystkie rzeczy Jego, jak Bóstwo, Matka, słowo, Sakramenta, Kościół, Pismo św. są tym znakiem, któremu się bezbożni a niewierni ludzie sprzeciwiają. Jako aryanie Bóstwu i przedwieczności Jego, nowochrzczeńcy z Helwidjuszem panieństwu Maryi Panny, zwinglianie i kalwiniści obecności Ciała i Krwi Jego w Najświętszym Sakramencie.

Tymci prawie ten Sakrament św. jest znakiem sprzeciwieństwa, gdy go tylko za znak prosty mają i rozmaite o nim spory wiodą. Lecz jako Pan Chrystus, acz był prawym Chrystusem, a wżdy też był znakiem przeciwieństwa, tak też ten sakrament jest znakiem (ze strony zwierzchnich osób albo przypadłości) i ma w sobie prawdziwe Ciało i Krew Pana Jezusowe. Tymci sposobem i prawe a szczere słowo Boskie i jeden święty powszechny i apostolski Kościół Pana Chrystusów i pasterz jego na świecie widomy, namiestnik Chrystusów a potomek Piotrowy, jest też znakiem, któremu się wszyscy heretykowie sprzeciwiają. Tym sposobem i znak krzyża Pańskiego i obrazy Pana Chrystusowe i świętych jego są też kalwinistom, jako innym turkom, tym znakiem sprzeciwieństwa, który chcą wygładzić i z nim wszystkę pamiątkę naszego odkupienia. Owa jednym słowem czworacy ludzie sprzeciwiali się i dziś się jeszcze sprzeciwiają Panu Chrystusowi. Naprzód faryzeuszowie, z których są dzisiejsi niewierni żydowie, potym poganie, z których są turcy i tatarzy, po nich źli chrześcijanie z grzechami

śmiertelnymi, których Pan Chrystus zakazał słowem i przykładem. Na koniec wszyscy odszczepieńcy, którzy się sprzeciwiają Panu Chrystusowi, mówiącemu: Kto Kościoła nie słucha, niech będzie za poganina i jawnogrzesznika.

Słyszeliśmy co Symeon św. o Synu prorokował, słuchajmyż, co też obiecuje Matce. A twoją własną dusze przeniknie miecz, aby się objawiły z wielu serc myśli. Nie iżby Najświętsza Panna od miecza umarła, albo żeby dusza człowiecza mieczem mogła być przebita. Ale to jest własność mowy żydowskiej. Jako i ono o Józefie, patryasze, czytamy, iż żelazo przeszło duszę jego, to jest wielkie utrapienie ufrasowało go, a zwłaszcza które od miecza albo od żelaza a z więzienia pochodzi. Także i tu prorokuje, że ta oto Panna miała wielkie boleści na duszy ucierpieć ze strony Syna tego. Co się wypełniło, gdy do Egiptu z nim uciekała, gdy go straciła we dwunastu latach, ale najwięcej, gdy pod krzyżem stojąc, patrzała na okrutne męki Syna swego. Inni męczennicy cierpieli na ciele, ale Panna Marya cierpiała na duszy, co jej Syn najmilszy na ciele cierpieć raczył, i przetoż była więcej niż męczenniczką. Na ten czas cierpiała boleści, których przy porodzeniu nie doznała. A zwłaszcza ono przebicie włócznią boku Pańskiego, którego acz Pan Chrystus nie poczuł już, będąc umarły, ale je poczuła dusza tej Najświętszej Panny.

A zatem przez tę mękę Pańską odkryły się rozmaite myśli serdeczne wielu ludzi. Albowiem byli jedni tajemni uczniowie Chrystusowi, jako Józef z Arymatei, Nikodem i Gamaliel i tam się odkryli. Byli drudzy tajemni prześladowcy i nieprzyjaciele Pańscy, jako Annasz, Kajfasz, Herod i tam się okazali, a którzykolwiek albo tych albo onych naśladowali, tam się wyjawili. Tak iż wszystek lud żydowski po umęczeniu Pańskim rozdzielił się na cztery części. Jedni stali się chrześcijanami, jako essenowie i one ośm tysięcy, które się na Piotra św. kazanie nawróciły, między którymi były i niewiasty, które płakały przy jego

umęczeniu, i ci, którzy się od krzyża z żalem nawracali, bijąc się w piersi swoje. Drudzy zostali we złości i w uporze, z których poszli ci żydzi dzisiejsi. Trzeci stali się heretykami, chcąc złączyć Chrystusa z Mojżeszem, obrzezanie ze chrztem, jako cerytjanie i ebionici. Czwarta część została w żydostwie, ale skłonna ku chrześcijanom, z których był Philo i Józef, który pisał kronikę żydowską. Acz niektórzy mniemają, że się ci na koniec stali chrześcijanami. I tak się spełniło, co tu Symeon prorokował, że przez mękę Pańską odkryły się rozmaitych serc myśli i przedsięwzięcia, które pierwej tajemne były.

Modlitwa

Módlmy się. Wszechmocny, wieczny Boże, kieruj naszymi czynami według Twojego upodobania, abyśmy w Imię umiłowanego Syna Twego mogli obfitować w dobre uczynki. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related